

udvalg om nedrustningsspørgsmålet talte den *franske* delegerede, Jules Moch, hvis indlæg formede sig som en redegørelse i store træk for nedrustningsspørgsmålets standpunkt efter de under debatten fremsatte udtalelser.

Angående spørgsmålet, om man burde søge en helhedsplan for afrustningen eller i første omgang begrænse sig til isolerede forholdsregler, udtalte han, at både Frankrig, Storbritannien og Sovjetunionen længe havde været stemt for en almindelig nedrustningsoverenskomst, men at både Sovjetunionen og USA nu havde fremsat begrænsede forslag, ligesom denne tanke også støttedes fra anden side. Efter fransk, britisk og flere andre landes opfattelse kunne en begrænsning af kernevåbnene ikke skabe fuldstændig sikkerhed, medmindre den ledsages af nedskæring og kontrol af konventionelle våben. Hvad disse angik, var man nu nået til enighed om størrelsen af stormagternes, men ikke de øvrige staters militære styrker. Spørgsmålet om, hvad der skulle medregnes i de tilladte styrker, og hvorledes fordelingen på våbenarter skulle være inden for det tilladte maksimum, var også uafklaret.

For så vidt angik spørgsmålet om kernevåbnene, udtalte han, at der i princippet var enighed om forbud mod forsøgsekspllosioner, men ikke om den praktiske gennemførelse. Sovjetunionen havde foreslået øjeblikkeligt og fuldstændigt forbud uden at nævne kontrolspørgsmålet, der — uanset hvad man hævdede fra sovjetisk side — eksisterede, da det var muligt at iværksætte mindre atomsprængninger, som ikke lod sig opdage. Frankrig var enig i et forbud med behørig kontrol, forudsat at forbuddet efterhånden blev sammenkædet med et fremstillingsforbud; Storbritannien påtænkte begrænsning snarere end forbud; USA kunne tænke sig en periode med registrering og delvis international kontrol straks, påfulgt af faser med begrænsning af forsøg og forbud mod produktion, begge dele under kontrol. Den franske delegerede erklærede i denne forbindelse, at hans regering gav sin fulde støtte til tremagtsforslaget om registrering.

Den franske delegerede konstaterede videre, at et forbud mod brug af atomvåben var ukontrollabelt og måtte hvile på et tillidsforhold. Sovjet krævede et absolut

forbud; England og Frankrig ville — i alt fald i den første periode — kun acceptere et forbud under den betingelse, at det ikke skulle gælde i tilfælde af aggression. Dette rejste på den anden side efter Sovjetunionens opfattelse problemet om definitionen af aggression og om legaliseringen af brugen af atomvåben. Også om oplagring af atomvåben var der uenighed. Sovjet ønskede øjeblikkelig overførsel til fredeligt brug; USA mente, at dette var det endelige mål, som kun kunne nås i etaper. Problemet blev yderligere kompliceret derved, at der ikke fandtes nogen metode til konstateringen af lagre af atomvåben. Med hensyn til selve kontrolspørgsmålet syntes der at være enighed om forskellige principper, men herudover bestod der en lang række uløste detaljspørgsmål. Med hensyn specielt til luftinspektion tog hr. Moch den sovjetiske delegeredes udtalelse om, at Sovjetunionen var rede til at undersøge spørgsmålet inden for et begrænset område, som accept af princippet om denne form for inspektion. Han fandt anledning til at advare imod de sovjetiske forslag om udvidelse af nedrustningskommissionen og underudvalget samt om indkaldelsen af en særlig plenarforsamling til drøftelse af nedrustningsspørgsmålet.

Drøftelserne i 1. udvalg om nedrustningsspørgsmålet afsluttedes den 25. januar med en enstemmig vedtagelse af et resolutionsforslag fremsat af 12 magter, deriblandt USA, Sovjetunionen, Storbritannien, Frankrig og Canada. Ifølge dette forslag henvises de forskellige i FN fremkomne forslag om nedrustning til snarlig behandling i nedrustningskommissionen og dens underudvalg. Blandt disse forslag er samtlige de under forhandlingerne i 1. udvalg særskilt fremsatte resolutionsudkast, nemlig:

1) Det sovjetiske forslag om øjeblikkeligt forbud mod forsøg med atom- og brintvåben,

2) det sovjetiske forslag om indkaldelsen af en særlig plenarforsamling til drøftelse af nedrustningsspørgsmålet,

3) tremagtsforslaget om registrering af forsøg med kernevåben samt

4) det sovjetiske forslag om udvidelse af nedrustningskommissionen og dens underudvalg.